

[Miljøministeren]

altså vedtagelsen om broprojektet i Øresund, »Miljø Øresund 91«,« altså en meget omfattende udredning.

Videre står der: »Sverige har derimod ikke leveret en modsvarende udredning.«

Derfor tror jeg nok, vi står os meget pænt dér, og jeg har heller ikke mødt nogen kritik af det.

Endvidere vil jeg gerne lige sige til fru Lone Dybkjær, at jeg er enig i, at gamle drømme ikke behøver gøre det, men det kan da godt være, at gamle drømme stadig væk kan have noget i sig, så længe de ikke er opfyldt. Men lad det nu være; det er jo en diskussion, som ikke er relevant her. Jeg er enig i, at der skal nye drømme, nye måder til, og det, det har været vigtigt for mig at sige, er, at vi her endelig får realiseret den forbindelse, som vi har drømt om i mange år. Men det er vi jo egentlig slet ikke uenige om – det er forbindelsesmåden, vi er uenige om.

For at der nu skal være lidt højere til loftet imellem bropillerne herinde, vil jeg slutte med et digt af Henrik Nordbrandt, der hedder »Ode til brobyggerne«, og jeg skal nøjes med indledningen og afslutningen:

»Det er de, som vil over på den anden side der bliver brobyggere.

Forelskelser burde begynde på en bro
og slutte på en bro.
så kunne man bagefter tænke på alt vandet
det klare, det mudrede
og det solnedgangen farvede
grædepile over sort vand, hjuldampere og
slidt jazz . . .

Brobyggerne ved dette!

De andre er blot til for at varetage
deres mærkelige, små professioner.

Måtte de finde tid
til nu og da at gå over en bro!«

Det håber jeg fru Lone Dybkjær får tid til omkring år 2000.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg læste henvendelsen fra den finske regering igennem i går, og det er da interessant, at det eneste, miljøministeren hæfter sig ved, er et sted, hvor man kan læse, at Sverige har været

dårligere end Danmark. Jo, det er lidt, man har at trøste sig med, når man er miljøminister, i denne sag.

Jeg forstår, at ministeren mener, vi er helt trygge på VVM-området, og det vil altså også sige i forhold til den sag, jeg har rejst; sådan må jeg forstå ministeren.

Når vi ikke har så megen tillid til miljøministeren i denne sag, er det, fordi miljøministeren har fabrikeret to fuldstændig forskellige forklaringer på, om vi var omfattet af eller vi var undtaget fra VVM – forklaringer, der er ca. 100 pct. forskellige. Først var vi omfattet, og så havde man et argument for, hvordan man gjorde det rigtigt, hvis vi var omfattet. Derefter fandt man ud af, at vi for resten var undtaget, og så lavede man en formulering, der sikrede, at vi var 100 pct. sikre på, at vi var undtaget, og i øvrigt lavede man minimale ændringer i forslaget. Jo, trygheden i forhold til miljøministeren i denne sag kan ligge på et ganske lille sted. Jeg forstod heller ikke helt, hvorfor miljøministeren, den dag trafikministeren var til tandlæge, mente, at sagen skulle sendes til trafikministeren. Ret betset er det jo miljøministeren, der tager stilling til, om vi opfylder EF's regler.

Jeg fik ikke et svar fra trafikministeren for et stykke tid siden om den lille bagdør, vi talte om for lang tid siden. Skal der optages forhandlinger med svenskerne om licitationen med henblik på at åbne den for andre muligheder? Det kan besvares med et ja eller nej. Jeg er ikke med i flertallet her, idet jeg stemmer imod forslaget, men jeg synes, det må være interessant for flertallet at vide, om man skal eller ikke skal foretage den forhandling.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

I anledning af miljøministerens oplæsning af oden til brobyggerne og alt det smukke, mennesker kunne opleve på broer, vil jeg sige, at et af problemerne ved denne bro er, at mennesker ikke må være der.

Trafikministeren (Ikast):

Til hr. Gade er svaret nej.

Fiskeriministerens (Kent Kirk):

Jeg vil gerne sige til fru Eva Fatum, at jeg er fuldstændig enig med hende i, at torskbestand-